

Núm 201

SETEMBRE/OCTUBRE 2010

lluita

Quan els treballadors fan vaga, no és que no vulguin treballar, sinó que volen fer-ho en millors condicions.

Francesc Layret

obrera

29-S, la VAGA va ser GENERAL

- **Les imatges de la vaga** a les pàgines centrals
- **Propostes** de CCOO davant les eleccions autonòmiques
- **Evolució** de l'atur a Catalunya

SETEMBRE-OCTUBRE 2010

ENTREVISTA 4

Horacio Antuna, historietista: "Ahora la censura viene por parte de los lectores"

POLÍTICA SOCIAL 7

Augmenten les desigualtats en les llistes d'espera de la sanitat

El Govern trenca les regles del joc en matèria de pensions

FEDERACIONS 9

Empitjora la situació de l'Administració de Justícia

El Corte Inglés condemnat per discriminació de gènere

DRETS SOCIALS I NACIONALS 12-13

CCOO reclama la unitat d'acció per l'Estatut

Propostes de CCOO davant les eleccions autonòmiques

SOCIETAT 14

CCOO subscriu el Pacte Nacional per a la Laïcitat

FISCALITAT 16

El Govern només augmenta els impostos que afecten les persones treballadores

MERCAT DE TREBALL 17

Continua disminuint el nombre de persones ocupades a Catalunya

DONA 18

Malgrat la Llei, continuen les dificultats per a les dones que volen avortar

editorial

Una vaga útil per canviar les coses

A hores d'ara ningú no pot dubtar que la vaga general del 29-S ha tingut un impacte important al nostre país, malgrat les valoracions interessades a treure-li rellevància. Les dades de caiguda de trànsit i de consum elèctric i l'aspecte de diumenge dels polígons i ciutats ens donen la raó.

A Catalunya, més de 2 milions de treballadors i treballadores van fer vaga i més de 400.000 persones van participar en les manifestacions per fer visible el rebuig majoritari a la reforma laboral i a les altres mesures de retallades socials del Govern.

Les organitzacions sindicals organitzant la vaga i els treballadors i treballadores fent-la possible hem demostrat que no estem disposats a resignar-nos als poders econòmics i financers, que, després de rebre milions de diners públics per tancar els seus forats, pretenen que els governs eixuguin el dèficit que ells han provocat, amb retallades de les polítiques socials i laborals. Hi ha altres maneres de fer les coses, hi ha una altra manera de sortir de la crisi més justa i més útil per situar-nos en uns paràmetres de competitivitat que trenquin amb els baixos costos laborals i la precarietat, i que apostin per guanyar productivitat mitjançant innovació, qualificació professional i producció de valor afegit. L'èxit de la vaga es deu a l'esforç de molts i moltes sindicalistes que han anat als centres de treball a explicar què suposa la reforma laboral, a penjar cartells, a repartir octavetes, a manifestacions; i a la complicitat d'organitzacions socials, de persones de la cultura, del món universitari, de professionals...

CCOO sabem que la nostra força està en la nostra gent i així ho hem demostrat. El nostre objectiu no era fer una vaga general, sinó canviar les polítiques regressives del Govern. Estem segurs que la resposta col·lectiva del 29-S serà útil per fer-ho possible.

Els sindicats tenim propostes i estem disposats a negociar-les. Ara cal que el Govern i la patronal canviïn d'actitud i abandonin el camí de les imposicions i les retallades de drets si no volen tenir el conflicte instal·lat a les empreses. ■

29-S: La vaga general atura el país

Milions de treballadors i treballadores van secundar una vaga convocada contra la reforma laboral

No hi havia trànsit a Barcelona en hora punta el matí del 29-S © A.Rosa

La vaga del 29-S va ser rotundament general. Malgrat tots els atacs que van rebre els sindicats majoritaris, com mai s'havia vist al nostre país, CCOO i UGT van aconseguir aturar l'activitat econòmica a l'Estat espanyol. Milions de treballadors i treballadores van secundar una vaga convocada contra la reforma laboral i les mesures antisocials del Govern de Rodríguez Zapatero, una vaga que a Catalunya va tenir un percentatge de seguiment del 80%, uns dos milions 100 mil treballadors i treballadores, un 70% a l'Estat espanyol.

La vaga havia rebut un ampli suport d'entitats socials, associacions de tot tipus, del món de la cultura, de les universitats i els professionals, etc. Fins i tot les organitzacions de treballadors autònoms van convocar la primera vaga general a Espanya. I aquest suport ja es va poder comprovar a partir de primera hora de la nit, quan es van aturar massivament la indústria i els serveis, i posteriorment els transports, que només van funcionar en un 25% tal com fixava l'acord de serveis mínims signat a Catalunya per l'Administració i els sindicats convocants, el més restrictiu de tot l'Estat. També els mitjans de comunicació van experimentar un seguiment massiu, destacant els mitjans de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió, que van aturar les seves emissions normals. Si bé la sanitat i l'ensenyament van experimentar uns seguiments més baixos, encara que força importants, al voltant del 60%, cal dir que una dada definitiva va ser el consum d'energia elèctrica, que va caure en un

27% respecte del consum que es genera de més en un dia laborable, per sota del consum d'un diumenge.

Els carrers buits durant tot el dia van donar pas a les manifestacions i concentracions que van tenir lloc arreu de Catalunya. La de Barcelona va aplegar més de 400.000 persones, que van recórrer el passeig de Gràcia fins a plaça de Catalunya, on es va llegir un manifest a càrrec del cantant Gerard Quintana. La manifestació va escenificar l'èxit de la convocatòria. Prèviament, al migdia, tots els piquets informatius de Barcelona es van concentrar a la plaça Universitat, on els secretaris generals van informar del gran seguiment de la mobilització i van destacar la importància cabdal de la seva feina.

Allau d'informació

L'èxit de la vaga es va anar fonamentant durant els tres mesos que van transcórrer des de la seva convocatòria. Milers i milers de delegats i delegades sindicals, representants dels treballadors escollits democràticament a les empreses mitjançant les eleccions sindicals, van estendre les raons de la vaga per tota la geografia, empresa a empresa, per estacions de tren, de me-

tro, d'autobusos, de polígons industrials, fins i tot a les platges. Centenars de milers de fulls volants, cartells, adhesius, tríptics, pancartes, es van poder visualitzar durant tot l'estiu, un material que aquest cop va rebre un suport nou i diferent al d'altres vagues generals, com van ser el gran

Malgrat tots els atacs que van rebre els sindicats majoritaris, com mai s'havia vist al nostre país, CCOO i UGT van aconseguir aturar l'activitat econòmica a l'Estat espanyol.

nombre de vídeos, fotos, articles, campanyes, comentaris, que es van estendre com una gran taca d'oli per xarxes socials, blocs i d'altres espais de la xarxa d'Internet. Aquest cop, els treballadors i les treballadores han tingut l'oportunitat de conèixer a bastament les raons que havien portat a convocar aquesta vaga general. ■

“Ahora la censura viene por parte de los lectores”

HORACIO ALTUNA

Es presidente de la Asociación Profesional de Ilustradores de Catalunya

Horacio Altuna es un historietista argentino, reconocido internacionalmente por su obra y su larga trayectoria en el mundo de la ilustración. Es presidente de la Asociación Profesional de Ilustradores de Catalunya, y durante los últimos años ha publicado la tira Familia Tipo en El Periódico de Catalunya. Altuna ha colaborado con otros autores en la difusión de las razones de la huelga general del 29 de septiembre.

■ ¿Había muchas razones para parar el país el día 29 de septiembre?

Por supuesto. Aquí se están perdiendo rápidamente todos los derechos conseguidos con lucha durante mucho tiempo. Uno supone que en algún momento tiene que haber un punto de inflexión y parar esa sangría. Pienso que las movilizaciones deben ser más seguidas y de una forma mucho más activa.

■ Eres presidente de la Asociación Profesional de Ilustradores de Catalunya. ¿Cuáles son vuestros principales problemas profesionales, supongo que algunos tienen mucho que ver con el mundo laboral actual: precariedad, pérdida de derechos laborales...?

La asociación es profesional, hacemos una defensa de los derechos de autor fundamentalmente, pero también somos un punto de observación de cómo se mueve el mundo editorial en torno a nuestro trabajo. Y tratamos de gestionar una mejora de nuestras condiciones laborales. Es muy di-

fícil, ya que no somos un sindicato ni tenemos capacidad de maniobra por la índole del sector, pero trabajamos seriamente en las posibilidades que nos da ser una asociación profesional para reclamar, para incidir un poco al mundo editorial, que es muy poco permeable a las reivindicaciones y a las luchas que proponemos modestamente con nuestras posibilidades reales.

■ Los ilustradores, los dibujantes, habéis tenido siempre una trayectoria de gran compromiso social. ¿A qué crees que se debe?

Hablo por mí, aunque creo que interpreto lo que piensan otros colegas. Creo que la ilustración y el cómic son medios de expresión. Por nuestras características estamos sensibilizados ante realidades muy cercanas. La misma relación que tenemos con el mundo editorial, que es en muchos aspectos tan reacio a aceptar condiciones de trabajo razonables, dignas, hace que nosotros nos vayamos posicionando y con el tiempo surge esa unidad de acción. Yo vengo de un país donde esto estaba muy establecido, en Argentina siempre hemos luchado por este tipo de reivindicaciones a través del mundo del dibujo.

■ Y en España...

Catalunya es especial, el asociacionismo y el trabajo más ideologizado es mucho más notable que en el resto de España.

■ Por tu larga trayectoria profesional, a nivel internacional has visto la evolución de la sociedad hasta llegar a la actualidad con la llamada globaliza-

ción. ¿Hemos avanzado para mejor o para peor?

Una de cal y otra de arena. Cuando tenía 20 o 30 años quería cambiar el mundo. Ahora el mundo ha cambiado al revés de lo que pretendíamos. Hay una especie de pensamiento único y tiene que haber un punto de inflexión para todo esto. Pensábamos que la crisis del 2007-2008 podía ser ese punto de inflexión para reconducir todo aquel proceso, pero no. Desde las fuerzas que representan a los trabajadores, desde los propios trabajadores deberíamos darnos cuenta de que empezamos a perder oportunidades. Tenemos un mundo moderno, hiperinformatizado, hiperrelacionado, hipercomunicado, y hay un mundo que trata de cortar ese tipo de comunicación, eso es lo grave. Los medios de comunicación representan en la actualidad el pensamiento único y hay mucho por hacer.

■ Muchas veces da la sensación de que vosotros os atrevéis a lanzar mensajes o reflexiones que no encontramos en otros formatos escritos o audiovisuales. Os atrevéis más...

A lo mejor somos la coartada. El Roto, que es editorialista y me gusta lo que hace, publica en *El País* cosas que en el resto del periódico no se ven. En Argentina, en tiempos de la dictadura, existía la revista Humor, donde yo publicaba, que era una oposición muy seria al régimen, aunque allá los militares no tuvieran sentido del humor y no nos entendieran. Se puede publicar nuestro humor porque seguramente editorializamos mejor que los propios editoriales.

■ **La censura os ha pasado factura en muchas ocasiones. ¿En qué momento nos encontramos ahora, hemos mejorado o todavía queda mucho terreno por conquistar?**

Hay mucho terreno por conquistar. Cuando hablo de lo políticamente correcto me refiero a la censura de nuestra época, que se ha interiorizado en el propio lector. He trabajado diez años para El Periódico y nunca he padecido censura por parte del periódico. La censura me ha venido por parte de los lectores. Llegaban cartas que me decían cosas que no estaban en mi cabeza, me atribuían pensamientos que yo no tenía, pero además venían de gente que estaba muy influenciada por lo "políticamente correcto". Yo siempre repito lo mismo, si El Perich, Chumi Chúmez o Gila viviesen hoy tendrían dificultades para hacer el humor que hacían. Es bastante terrible lo que está sucediendo. Los espacios de conquista desde el humor son muy amplios, debemos retomar humores que ahora tenemos prohibidos. Hay una parte de la sociedad que se niega a ver lo ridículo de determinadas posturas, un hecho marginal no significa que no se puedan comentar cosas sobre ese tema, no es posible que para hacer un chiste sobre judíos

que uno no quiere dar. He tenido censuras por parte de lectores que me han dejado de piedra.

■ **Nos encontramos en un momento en el que se comenta que asistimos a la próxima desaparición de la prensa en papel para dar paso definitivamente a la comunicación digital. ¿Qué presente o futuro le ves al dibujo, al cómic, a la ilustración en Internet?**

El campo digital todavía no tiene marco jurídico, todavía está por hacer. Por un lado da miedo y por el otro es estimulante. Por un lado temas que se impongan las leyes que siempre se han impuesto sobre el papel desde el mundo editorial, y si vamos por ese camino vamos a perder. Hay que luchar por nuestros espacios dentro del mundo digital. Los autores, escritores, dibujantes, etc., nunca hemos podido controlar el papel, nunca hemos podido saber la verdad sobre los tirajes, tu te enfrentabas al editor que fingía que te decía la verdad y tu fingías que te la creías. En el mundo digital hay la posibilidad de saber en tiempo real el número de descargas que tiene tu trabajo, pero no sé si podremos llegar a eso. Además tenemos el campo de la piratería, que es infame. Hoy se están fir-

tengas que ser judío, o para hacer un chiste de ciegos tengas que ser ciego; si no es así te estigmatizan como alguien que está haciendo algo incorrecto. Es lo que ocurre con un feminismo muy discutible en muchos aspectos: encuentran mensajes en tu trabajo

mando contratos para soporte digital que no están avalados por mi asociación, ya que nosotros proponemos un tipo de contrato bastante distinto al que se ofrece. Es una lucha permanente, si la situación ya era mala, ahora puede empeorar. ■ **Emili Rey**

La sociedad civil también es va sumar a la vaga general

Un centenar d'entitats socials de Catalunya van signar un manifest d'adhesió a la vaga

Uns dels primers suports col·lectius que va tenir la vaga a casa nostra va ser el del Grup promotor del manifest de les universitats catalanes, un conjunt de professors, personal i professionals universitaris que van decidir impulsar un manifest de suport a la vaga general. Albert Recio, Pere Jódar, Xavier Vinader o Vicenç Navarro són alguns dels membres d'aquest grup.

Així mateix, un centenar d'entitats socials de Catalunya van signar un manifest d'adhesió a la vaga i en contra de les retallades socials i la reforma laboral i per la recuperació del diàleg social. Entre les entitats adherides hi havia associacions veïnals, unions de consumidors, organitzacions ecologistes com la Xarxa per una Nova Cultura de l'Aigua o Ecologistes en Acció, Intermón/Oxfam, associacions d'immigrants i sindicats d'estudiants.

El món de la cultura també es va sumar a la vaga. Així, els treballadors i les treballadores de la cultura van promoure un manifest que es va presentar en el transcurs d'una jam session al Harlem Jazz Club, la Jazz & Cançó per la vaga general, que va comptar amb la participació, entre d'altres, d'Ester Formosa, Matthew Simon o Víctor Bocanegra. Entre els signants del manifest hi ha els cantautors Gerard Quintana i Joan Isaac, l'advocada Lúcia Falcón, la fotògrafa Colita, l'il·lustrador Horacio Altuna i el dramaturg Guillem-Jordi Graells. Un altre dels actes culturals que es van organitzar en suport a la vaga va ser un concert solidari a les cotxeres de Sants, on van participar Sílvia Comes, Joan Amèric, Dani Flaco i així fins a 20 artistes. ■

La mobilització del 29-S, més internacional

Sindicalistes de diferents països van sortir al carrer per exigir respecte pels drets dels treballadors

Brussel·les

Pertús

El passat 29 de setembre va tenir lloc al nostre país una vaga general contra la reforma laboral aprovada pel Govern. Aquesta mobilització, però, cal entendre-la en clau internacional, perquè a tot arreu s'està volent fer pagar la crisi a aquells que no l'han provocada. I d'aquí que països com França, Itàlia o Grècia hagin convocat jornades de protesta, en diferents dies, amb gran èxit.

De la mateixa manera, el dia 29 de setembre també es van fer a tot el continent europeu una sèrie d'accions reivindicatives. Començant per la gran euromanifestació a Brussel·les, organitzada per la CES (Confederació Europea de Sindicats), sindicalistes d'Itàlia, Portugal, Grècia, Polònia o Letònia van sortir al carrer per exigir el respecte pels drets dels treballadors i les treballadores. També a la frontera del Pertús es va fer una concentració, amb una forta participació de CCOO de Catalunya.

De la mateixa manera, el 7 d'octubre, Jornada mundial pel treball digne, ha servit per reclamar, una vegada més, que la classe treballadora no surti de la crisi en pitjors condicions. ■

ALLIBERA'T DE LES ULLERES I LENTS DE CONTACTE

Gaudeix tu i els teus familiars directes del preu especial en correcció visual per làser* per a afiliats/ades, col·laboradors de

CCOO CATALUNYA

925€/ull

*excepte Lasik Customizat

Consulta i proves prèvies 35€.

20% de descompte a la resta de consultes i tractaments (excepte pròtesis).

Imprescindible acreditació a la teva primera visita a la clínica.
TARIFA VÀLIDA NOMÉS PER A LES CLÍNQUES DE CATALUNYA.

CB Reus. C/Castellvell, 12-14. Tel. 977 32 80 60

CB Hospitalet. Rambla Just Oliveras, 48. Tel. 93 260 05 10

CB Barcelona. C/Ganduxer, 71 I C/ Balmes, 183. Tel. 93 362 49 90

CB Mataró. C/ Pirineus, 36 cantonada Via Europa. Tel. 93 741 92 00

CB Sabadell. C/Prat de la Riba, 53-55. Tel. 93 745 09 52

CB Tarragona. C/Pere Martell, 41. Tel. 977 25 19 32

CLINICA BAVIERA
INSTITUTO OFTALMOLOGICO EUROPEO

902 130 100
www.clinicabaviera.com

Augmenten les desigualtats en les llistes d'espera de la sanitat

CCOO de Catalunya ha alertat de les diferències abismals entre els temps d'espera en la sanitat pública catalana, depenent de la regió sanitària i l'hospital assignat. Aquestes desigualtats es deuen, entre altres factors, a la falta de recursos econòmics i materials; la regulació que porta a terme el mateix sistema públic de sanitat a través d'aquestes llistes d'espera o, fins i tot, a l'actitud d'alguns metges, que afavoreixen la lentitud del sistema per atraure clients a les seves consultes privades. Per aquest motiu, el sindicat ha reclamat més inversions, que es facin públiques les llistes i els temps d'espera i que s'informi sobre la durada de tot el procés mèdic, des de la visita al metge de capçalera fins a la intervenció quirúrgica. Així mateix es demana que es doni l'opció de derivar les proves diagnòstiques a altres centres menys saturats. A tall d'exemple, i per demostrar que aquestes diferències no es donen només entre regions -amb poblacions molt diverses entre si- sinó entre hospitals de la mateixa regió sanitària, segons les dades del CatSalut corresponents al 2009, a l'Hospital de la Vall d'Hebron de Barcelona el temps d'espera per a una intervenció de varius era de 14,3 mesos (430 dies), enfront els 0,12 mesos (3 dies) de l'Hospital Sant Rafael, situat a només 100 metres. ■

El curs escolar s'inicia amb l'empitjorament de les condicions laborals dels professionals de l'educació

S'inicia un nou curs escolar, que serà recordat pel nou calendari i per la implantació definitiva –i polèmica- dels ordinadors a les classes. I és que la digitalització de les aules, el conegut com a programa "1x1" (un ordinador per a cada estudiant) comportarà un augment important en la factura de la llum, en un moment de restriccions pressupostàries. D'altra banda, la improvisació en la mesura fa que hi hagi escoles que, ara mateix, no disposen ni dels ordinadors ni dels llibres que els ordinadors havien de substituir.

Des de CCOO també hem alertat de la retallada de plantilles, que, unida a l'augment de l'alumnat, suposa un greu deteriorament de les condicions laborals del professorat, a part d'una menor atenció als alumnes. Es calcula que el dèficit de professionals aquest curs serà d'uns 2.000. Es retallen plantilles i també salaris, entre 900 i 1.800 euros menys per persona entre el juny i el desembre. Amb la inflació i la pujada de l'IVA, la pèrdua de poder adquisitiu dels professionals de l'educació se situa per sobre del 10%. ■

El Govern trenca les regles del joc en matèria de pensions

Per mantenir el sistema de pensions calen ingressos, no retallades

Les reformes en matèria de pensions que, de forma unilateral, ha introduït el Govern central no han fet més que generar desconfiança entre la ciutadania respecte a un dels acords parlamentaris més respectats, com és el Pacte de Toledo. El reconeixement d'aquest pacte va més enllà del seu significat polític, gràcies als bons resultats pràctics que ha donat: els acords de pensions de 1997, 2001 i 2006, el consens polític i social sobre l'evolució del sistema de pensions i la garantia dels principis inspiradors del sistema públic de protecció social: sostenibilitat, contributivitat i solidaritat. Seria irresponsable negar que el nostre sistema de pensions està sotmès a tensions. Unes són de caràcter demogràfic, per l'envelliment de la població, i que posen en perill la relació entre cotitzants i pensionistes, i altres són de caràcter financer, a causa del progressiu increment del cost en pensions. Però el sistema té bona salut, i la continuarà tenint si s'apliquen els ajustos convenients.

La principal font de finançament de les pensions és l'ocupació, i la crisi, en forma d'elevats nivells d'atur, està posant en perill la seva sostenibilitat. Calen reformes estructurals dels sistemes fiscal, financer, educatiu, sanitari, industrial, del mercat de treball i la negociació col·lectiva, amb l'objectiu de la recuperació econòmica i de l'ocupació.

El Govern, amb la seva actuació centrada en la reducció de part del cost mitjançant la congelació de pensions contributives que s'autofinancen amb cotitzacions socials, o la supressió de la transitorietat en la jubilació parcial (incomplint l'acord de pensions de 2006 i generant desconfiança en el diàleg social), ha trencat les regles del joc de diàleg i consens que regien fins ara en les reformes del sistema de pensions, i perd de vista que només amb ingressos suficients es podrà garantir el futur del nostre sistema públic de pensions. ■ **Cristina Faciaben**

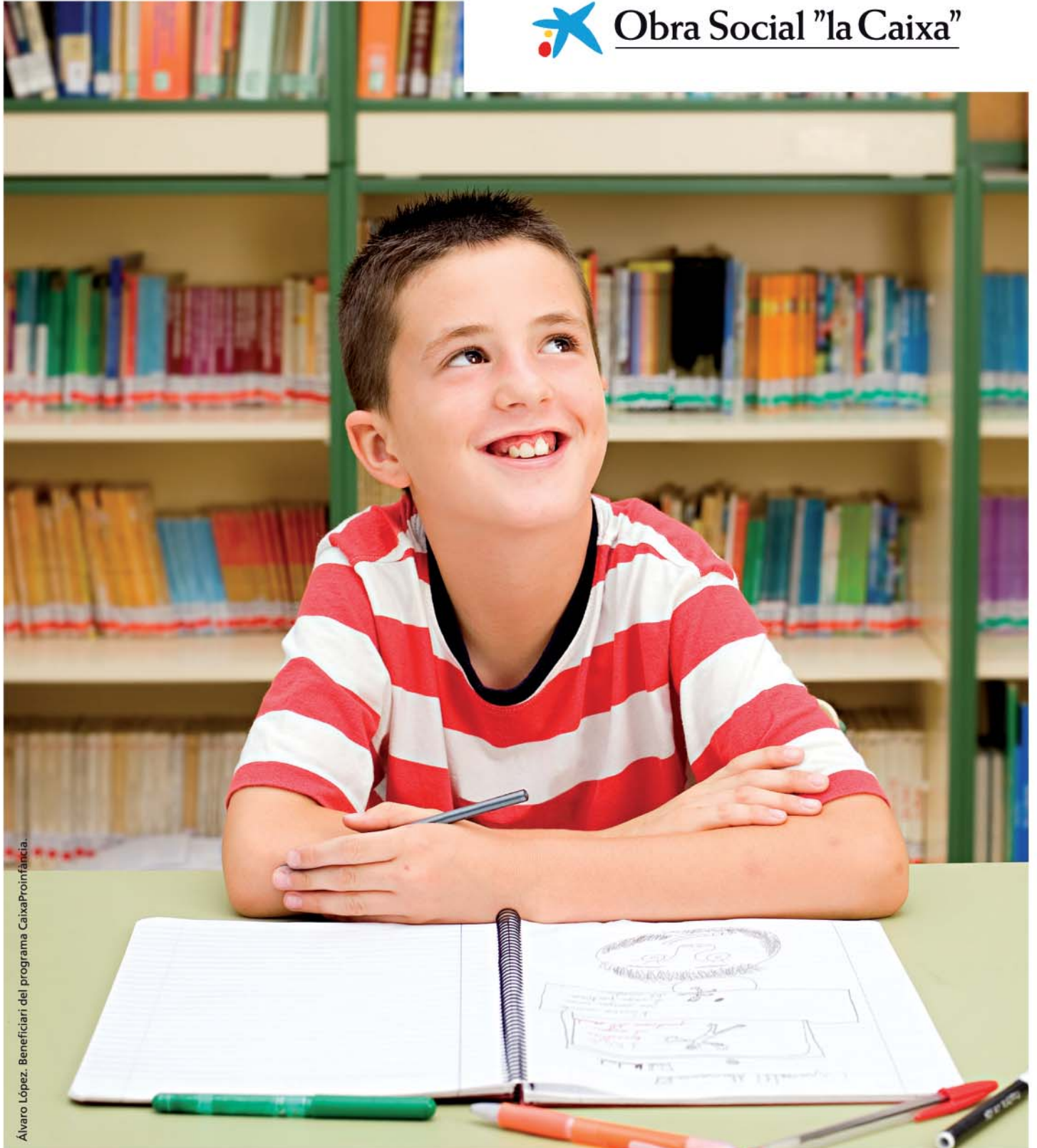

Per una infància amb més oportunitats

La pobresa i l'exclusió social poden provocar dificultats serioses en el procés de desenvolupament dels més menuts. Per aquest motiu, des de CaixaProinfància treballem perquè els menors de 16 anys en situacions de desigualtat del nostre país tinguin, durant tota la infància, les mateixes oportunitats que la resta de nens i nenes.

Com l'Álvaro, més de 150.000 menors al nostre país ja estan rebent suport social i educatiu.

 Obra Social "la Caixa"

Empitjora la situació de l'Administració de Justícia

Amb la reducció de plantilla no es podran afrontar les càrregues de treball als jutjats

Els treballadors i les treballadores de l'Administració de Justícia han realitzat diverses mobilitzacions contra la gestió i la política de personal de la Conselleria de Justícia.

CCOO de Catalunya denuncia la negativa de la conselleria a assolir un mínim acord sobre el nou model d'administració, la relació de llocs de treball, la reducció de les plantilles i la implantació de la nova oficina judicial.

L'Agrupació de Justícia de CCOO ha instat la consellera de Justícia, Montserrat Tura, a proposar el projecte de reforma i d'implantació de la nova oficina judicial per tal d'economitzar i alliberar recursos per dedicar tots els esforços a gestionar la crisi.

A més, les mobilitzacions dels treballadors també s'han fet amb la finalitat de denunciar les conseqüències que tindrà el paquet de mesures de retallada de la despesa pública acordades pel Govern de Catalunya sobre el funcionament de l'Administració de Justícia.

Amb aquestes mesures i la taxa de reposició, només es nomenaran una de cada deu vacants per cobrir jubilacions, defuncions, trasllats de funcionaris fora de Catalunya, promocions a cossos superiors, etc. Per CCOO, les mesures proposades suposen una reducció de les plantilles, que farà que no es puguin afrontar les càrregues creixents de treball per l'augment de casos en tots els jutjats i tribunals i que empitjorin les condicions de treball. ■

El Corte Inglés, condemnat per discriminació de gènere, a instàncies de CCOO

El Tribunal Superior de Justícia de Catalunya ha condemnat El Corte Inglés per discriminació indirecta per raó de sexe en el sistema de promoció professional de l'empresa.

L'any 2003, la secció sindical de CCOO a l'empresa va presentar quatre denúncies amb dades que demostraven, a partir dels censos electorals de l'any 2002, que la promoció professional a l'empresa invertia la proporció de dones de la plantilla. Així, mentre en les categories professionals més baixes el percentatge de dones és superior al d'homes, en les categories de caps i tècnics les dones no arriben al 20% de presència. La denúncia de la secció sindical va comportar la intervenció de la Inspecció de Treball. Amb aquestes dades, la Conselleria de Treball va actuar

d'ofici, presentant una demanda que ara ha donat lloc a aquesta sentència.

Pla d'igualtat

Per una altra banda, i com a conseqüència de l'actuació de la secció sindical estatal de CCOO a El Corte Inglés, l'any 2006 es va iniciar la negociació d'un pla d'igualtat que, finalment, es va signar el 2008. De tota manera, dos anys després de signat el que va ser el primer pla d'igualtat de tot el sector, hi ha hagut pocs avenços en aquest sentit.

A partir d'ara, cal esperar que la sentència serveixi per canviar els formats rígids i tancats de la direcció de l'empresa, i que es pugui avançar en l'eliminació de la discriminació. A més, s'haurà de lluitar perquè les treballadores afectades directament puguin ser compensades. ■

Sony marxa de Catalunya i transfereix la producció a Ficosa i Comsa-Emte

La multinacional Sony ha decidit abandonar la seva capacitat productiva a Catalunya i transferir la producció i el desenvolupament de televisors a les empreses Ficosa i Comsa-Emte. Aquest traspàs de l'activitat industrial com a alternativa al tancament empresarial s'ha de valorar des d'una perspectiva social, i s'ha d'analitzar curosament per tal de garantir la viabilitat del nou projecte empresarial, mantenint l'ocupació i el teixit industrials a Viladecavalls. Per una altra banda, SAS Automotive Systems també ha decidit tancar i deixa al carrer 124 treballadors, després que SEAT no li renovés el contracte com a empresa proveïdora. CCOO i la plantilla reclamen la continuïtat dels llocs de treball en el nou proveïdor. Finalment, el sindicat rebutja de ple la decisió de Figueras Internacional Seating d'acomiar 12 treballadors –de manera injustificada, ja que l'empresa pateix una saturació de comandes- i fer-ho només dos dies abans de les vacances d'estiu. ■

9-S VAGA GENERAL

29-S VAGA GENERAL

29-S VAGA GENERAL

9-S VAGA GENERAL

29-S VAGA GENERAL

29-S VAGA GENERAL

Gerard Quintana va "cantar" les dades que demostraven l'èxit de la vaga ©MJ Mora

La manifestació de Barcelona va aplegar 400.000 persones ©MJ Mora

Els piquets informatius van preservar el dret constitucional de vaga ©MJ Mora

Els serveis mínims pactats a Catalunya es van complir ©MJ Mora

Una jornada sense consum ©MJ Mora

Un símbol del capitalisme custodiat per les forces de seguretat ©Antonio Rosa

29-S VAGA GENERAL

29-S VAGA GENERAL

29-S VAGA GENERAL

29-S VAGA GENERAL

29-S VAGA GENERAL

29-S VAGA GENERAL

L'estació de plaça Catalunya deserta a mig matí ©Antonio Rosa

Les raons de la vaga al carrer ©MJ Mora

Entrepans... perquè la força ens acompanyi ©Antonio Rosa

Els carrers buits van ser ocupats pels treballadors en vaga ©Antonio Rosa

Requem per la reforma laboral ©MJ Mora

CCOO reclama la unitat d'acció per l'Estatut

Després del gran èxit de la manifestació en defensa de l'Estatut, CCOO de Catalunya demana a tots els partits polítics i entitats socials implicats que mantinguin la unitat d'acció que es va viure durant la manifestació del passat 10 de juliol.

La manifestació va ser massiva, cívica i unitària, i cada manifestant hi va expressar una manera diferent d'entendre el rebuig a la sentència contra l'Estatut, perquè qüestiona la voluntat expressada pel poble català a través d'un referèndum,

atempta contra el pacte constitucional i posa en qüestió l'encaix entre la realitat nacional de Catalunya i Espanya.

A partir de la manifestació, els partits polítics han d'administrar la força que els ciutadans i les ciutadanes de Catalunya van expressar al carrer de forma unitària, però hem de tenir en compte que la proximitat de les eleccions segurament farà que es reforcin les diferències d'estratègia per abordar el futur i que cada grup polític voldrà aprofitar-se de la situació en benefici propi.

Per al sindicat s'han de sumar consensos, i per això hem de concretar com utilitzarem l'autogovern per donar resposta a les necessitats i resoldre els problemes reals de la gent: l'atur, la pèrdua de drets laborals, la pèrdua de qualitat dels serveis públics, la privatització de serveis, la transparència en la gestió dels recursos, el model d'impostos, la falta d'infraestructures, etc.■

Bellaterra
Universitat Autònoma de Barcelona
Edifici Eureka
Parc Tecnològic del Vallès

Eureka I
En comercialització

Sant Andreu
En construcció

Torre Espiral
En construcció

Edifici Media-Tic
En comercialització

Banc de Sang i Teixits
En construcció

Torre Diagonal ZeroZero
En construcció

BZ Barcelona
Zona Innovació
En projecte

Un nou pas cap al futur de Barcelona

Cada projecte urbanístic i empresarial que fem és un nou pas cap a una ciutat més innovadora. Perquè una ciutat progressiva cal que hi hagi edificis innovadors i emplaçaments tecnològicament avançats, que fomentin l'R+D i generin nous negocis i activitats. Projectes que fan de Barcelona una ciutat en evolució constant.

Fem creixer Barcelona
www.elconsordi.net

elCONSORCI barcelona ZONA FRANÇA

La vaga general centra la Diada

Aquest any, CCOO de Catalunya ha celebrat la Diada Nacional de Catalunya participant en la tradicional ofrena floral davant el monument a Rafael Casanova de Barcelona, amb un ram de flors amb el lema de la vaga general: "Així, no".

A més, a través de la Fundació Cipriano García de CCOO, ha organitzat la 8a Jornada del Seminari Salvador Seguí, amb el títol "Autogovern i drets socials. Balanç i futur de l'Estatut", on han intervingut els representants de diversos grups parlamentaris.■

Propostes prioritàries de CCOO davant les eleccions autonòmiques

El proper 28 de novembre es celebraran les eleccions al Parlament de Catalunya

Comissions Obreres, des de la seva condició de sindicat de classe i nacional, vol donar a conèixer les propostes que considera prioritàries per millorar la situació econòmica del país i reforçar l'autogovern de Catalunya.

1. Fer front a la crisi i crear ocupació amb més recursos i millors instruments.

El Govern ha de complir un paper actiu en la recuperació de l'economia i en la creació d'ocupació de qualitat i amb drets. El combat contra l'atur juvenil ha de ser una prioritat.

2. Afavorir un canvi de model productiu.

S'ha de construir un nou model productiu més eficient i sostenible. Per complir amb aquest objectiu cal incrementar la inversió en recerca i innovació i millorar l'educació i la formació a fi de generar un creixement basat en millores de la productivitat. La indústria, renovada i més competitiva, ha de ser un motor de l'economia catalana.

3. Avançar en una fiscalitat justa i suficient on pagui més qui més té.

Hem de pagar uns impostos similars als de la mitjana europea si volem disposar d'un estat del benestar a nivell europeu. Ha de millorar la progressivitat del nostre sistema fiscal de forma que pagui més qui més té. I s'ha d'incrementar la lluita contra el frau fiscal i l'economia submergida.

4. Propiciar una convergència amb Europa en protecció social.

Catalunya està molt per sota de la mitjana europea en despesa social. Per reduir les desigualtats, eradicar la pobresa i combatre l'exclusió social, cal posar en marxa la Renda garantida de ciutadania com diu l'Estatut.

5. Defensar els serveis públics i la seva qualitat.

S'ha de desenvolupar l'Estat del benestar com un factor també per la creació d'ocupació en el sector públic. S'han d'introduir millores en el funcionament de l'Administració Pública i aconseguir que els empleats i empleades públiques recuperin el poder adquisitiu perdut durant aquest anys.

6. Millorar les infraestructures i la mobilitat.

Cal una millora de les infraestructures en favor de l'equilibri territorial i la cohesió social que prioritzi la mobilitat sostenible, especialment la ferroviària, tant pel que fa a les persones com a les mercaderies.

7. Evitar la instrumentalització de la immigració per raons electoralistes.

S'ha de defensar la igualtat de drets i deures de tots els ciutadans i ciutadanes i evitar la instrumentalització de la immigració per raons electoralistes, la qual cosa pot posar en perill la convivència del país.

8. Aconseguir un ple desenvolupament de l'estatut.

Rebutgem la sentència del Tribunal Constitucional, reafirmem la plena validesa de l'Estatut i reclamem que s'instrumentin les vies que permetin un desenvolupament ple de les seves competències i la millora de l'autogovern.

9. Impulsar la construcció del marc català de relacions laborals i socials.

Tal com recull l'Estatut, cal promoure la creació d'un espai català de relacions laborals per fomentar el diàleg social i la concertació. S'ha de donar continuïtat a l'Acord estratègic per a la internacionalització, la qualitat de l'ocupació i la competitivitat de l'economia catalana.

10. Garantir la transparència en la utilització dels recursos públics.

S'ha de reclamar la transparència del comptes de les organitzacions que reben fons públics i elaborar una llei de participació institucional que reguli la funció social de les organitzacions sindicals i empresarials.

CCOO subscriu el Pacte nacional per a la laïcitat

El respecte a la llibertat individual i a la diversitat i la tolerància ha de ser el valor de referència

CCOO de Catalunya, junt amb un centenar d'organitzacions socials catalanes, s'ha adherit a la iniciativa de Pacte nacional per a la laïcitat, impulsat pel Moviment Laic i Progressista.

El Pacte nacional per a la laïcitat té com a objectiu establir un marc comú de mínims en matèria de laïcitat per fer possible una societat cohesionada, creadora d'espais de convivència, i on el respecte a la llibertat individual, el respecte a la diversitat i la tolerància siguin els valors de referència.

El pacte s'ha presentat als grups polítics

catalans amb l'objectiu que incorporin els seus continguts en els programes electorals per a les eleccions al Parlament de Catalunya, previstes per a aquesta tardor. I és que en temps de crisi com l'actual es corre el risc d'una generalització dels conflictes socials, que es poden veure afavorits per la intolerància religiosa i la intolerància racial. És, doncs, imprescindible afavorir la llibertat de pensament i de creences, la tolerància, i construir espais públics de convivència on tots i totes tinguem cabuda.

El nostre sindicat té un llarg recorregut en

aquest sentit, i ja des dels seus orígens, en plena clandestinitat, va destacar per la tasca dels seus homes i dones per fer de la convivència una realitat a les empreses i al carrer.

Des de CCOO de Catalunya considerem que com a país tenim, encara avui, una assignatura pendent envers la laïcitat, i que hem d'exigir als poders públics un compromís clar en aquest sentit, perquè més laïcitat vol dir més respecte i millor convivència.

Podeu trobar el text complet del Pacte a: www.pactelaicitat.cat ■ **Esther Boixadera**

Amb ATLANTIS, si et quedes a l'atur, no has de renunciar a la teva assegurança

Ara, les nostres pòlisses inclouen, de forma gratuïta, la cobertura de **Protecció d'Assegurances per Desocupació**.

Auto | Llar | Accidents Personals | Vida | Caravanes

ATLANTIS és la primera entitat asseguradora que obté el distintiu EthSI, que certifica que complim criteris d'orientació ètica, solidaritat i responsabilitat social.

Avantatges exclusius per a afiliats/ades a

Informa't a la teva delegació o al
901 500 400

Un vel que amaga la realitat

Alguns partits polítics ja han pres la decisió d'utilitzar el tema de la immigració per mirar de guanyar vots

Aquest estiu hem tornat a assistir al trist espectacle d'alguns partits polítics que, en comptes d'oferir propostes per millorar les condicions de vida dels ciutadans i les ciutadanes en un moment de crisi com l'actual, opten per amagar la seva incapacitat per donar resposta als problemes de la gent amb l'excusa de la immigració. I ho fan instrumentalitzant la immigració, jugant amb la por o els sentiments irracionals, generant polèmiques que en cap cas corresponen amb la realitat o les preocupacions actuals de la ciutadania. I tot per aconseguir rèdits electorals en les properes conteses electorals.

Si primer CiU i PP van fracassar en la seva campanya de no empadronar persones en situació irregular en diferents ajuntaments perquè contravenia la legislació vigent, després hem vist com s'han inventat una nova polèmica amb la prohibició del burca o el nicab, unes peces de roba que afecta un nombre ínfim de dones arreu de Catalunya. Aquesta nova polèmica, iniciada per l'alcalde socialista de Lleida i copiada per altres edils de diferents ajuntaments catalans, segueix la mateixa estratègia d'instrumentalització del fet migratori per guanyar vots, ara centrada en la prohibició d'aquesta peça de vestir argumentant qüestions de seguretat o de lluita pels drets de les dones.

Porta oberta al racisme

Aquestes actituds racistes i xenòfobes obren la porta a les formacions polítiques que han fet del rebuig de la immigració una de les seves raons de ser, com és el cas de Plataforma per Catalunya o el mateix Partit Popular. I això ho ha advertit CCOO, especialment a PSC i CiU. És evident que cap persona progressista pot aprovar l'ús obligatori del burca i de qualsevol altre tipus de roba que vulneri els drets de les persones, ni es pot defensar cap tipus d'expressió de discriminació entre dones i homes, en vestimenta o en altres aspectes. Però la solució més adequada a aquesta situació no sempre és la prohibició, sinó que, molt sovint, la mediació és molt més efectiva. Prohibir a una dona que porta el burca d'entrar en un local municipal no solucionarà el problema, perquè si bé aquesta dona deixarà d'entrar en aquests locals, probablement acabarà per no sortir de casa seva, és a dir, continuarà discriminada i en pitjors condicions. I alguns es podran vanagloriar d'haver aconseguit un gran avenç en la lluita per la igualtat de les dones en fer desaparèixer dels nostres carrers aquest instrument repressor.

L'Ajuntament de Barcelona recomana no anar pels carrers sense samarreta o vestit de bany, però prohibeix el burca als locals municipals. La sensibilització i la recomanació en comptes de la prohibició és la via més adequada.

La política proposada per l'Ajuntament de Barcelona davant la presència de persones, especialment turistes, sense samarreta o amb vestit de bany pels carrers de la ciutat durant l'estiu, d'usar la sensibilització i la recomanació en comptes de la prohibició és una via adequada per gestionar aquesta situació. Malauradament, la posició de l'Ajuntament en relació amb el burca o el nicab no va en la mateixa direcció, i ha optat directament per la prohibició, sense plantejar-se en aquest cas la possibilitat d'usar la mediació o el treball social amb els col·lectius afectats. I quan parlem de mediació, s'ha de parlar amb les dones afectades i no amb l'imam de torn.

Guanyar vots demonitzant la immigració

En tot cas, des de CCOO de Catalunya considerem que alguns partits polítics, entre els quals el PP, ja tenen presa la decisió d'utilitzar i polemitzar al màxim al voltant del tema de la immigració per mirar de guanyar vots en les properes eleccions. Si més no a Catalunya, perquè curiosament a la resta de l'Estat ningú, ni el PP, no planteja problemes amb l'empadronament, ni tampoc amb el burca. Potser serà perquè encara no estan en període electoral. ■ **Ghassan Saliba**

El Govern només augmenta els impostos que afecten les persones treballadores

La lluita contra el frau fiscal i l'economia submergida suposaria una recaptació de 38.000 milions anuals.

CCOO de Catalunya creu que l'augment de l'impost sobre el valor afegit (IVA) aprovat pel Govern no és just, ja que el paguem tots els ciutadans i ciutadanes amb independència dels nostres ingressos, i això perjudica més les persones amb rendes baixes.

La crisi econòmica ha fet que la gent no compri tantes coses com abans, i si a això hi afegim un augment de l'IVA, veiem que els més perjudicats són els sectors de la població amb menys diners, ja que augmentaran els preus, es crearan menys llocs de treball i ens costarà més sortir de la crisi.

CCOO de Catalunya considera imprescindible una reforma del

nostre sistema d'impostos, que recuperi la progressivitat i que faci pagar més a aquells que tinguin més diners. Per al sindicat, a més, també cal recuperar l'impost de patrimoni, que ha suposat que es deixin de recaptar 8.000 milions d'euros durant l'any 2009.

També és necessari crear un pla de lluita contra el frau fiscal i l'economia submergida, que suposaria una recaptació de 38.000 milions anuals, augmentar la tributació de les societats en les quals es refugien les grans fortunes, establir un nou tram a l'IRPF per a rendes molt altes i acabar amb les figures tributàries que s'utilitzen per a l'evasió d'impostos.

És per això que CCOO de Catalunya denunciem que l'augment de l'IVA i la resta de mesures d'ajust que planteja el Govern de l'Estat per sortir de la crisi, com ara la reforma laboral, fan encara més grans les desigualtats socials, perjudiquen els treballadors i les treballadores i fa augmentar la població amb risc de pobresa mentre una minoria es continua enriquint. ■

Marc Contijoch

CLINICA LONDRES

MEDICINA I CIRURGIA PLÀSTICA

METGES QUE NOMÉS PENSEN EN LA TEVA SALUT

C/ Roselló, 231 Barcelona • 933 68 39 98

C/ Calvet, 24-26 Barcelona • 934 39 16 96

C/ Plaça Lluís Casassas, 6 Sabadell • 937 24 92 62

C/ Enric D'Ossó, 2 Tarragona • 977 24 92 62

OFERTA EXCLUSIVA PER A CCOO CATALUNYA

MÉS ENLLÀ DE LA FOTODEPILACIÓ, MILLORA L'ASPECTE DE LA TEVA PELL

Gaudeix tu i els teus familiars directes dels preus especials que Clínica Londres t'ofereix en **tots els tractaments per a home i dona** per ser afiliats/ades de **CCOO de CATALUNYA**. Ara, només de setembre a novembre, gaudeix d'aquesta **promoció especial en fotodepilació i amb sessions il·limitades durant 3 anys!** És imprescindible acreditar-se a la primera visita a la clínica.

15% de descompte a la resta de tractaments de medicina estètica

PROMOCIÓ
CCOO CATALUNYA
DE SETEMBRE
A NOVEMBRE

	TRACTAMENT COMPLET DE FOTODEPILACIÓ	TARIFA PRIVADA	TARIFA CCOO CATALUNYA	
DONA	ENGONALS + AIXELLES	785 €	665 €	625 €
	MITGES CAMES	1.150 €	975 €	920 €
	FEMENÍ GLOBAL	3.600 €	3.060 €	2.880 €
HOME	COLL + CLATELL	810 €	685 €	645 €
	TÒRAX O ESQUENA	1.920 €	1.630 €	1.535 €
	AVANTBRAÇ	505 €	425 €	400 €

Tarifes vàlides fins al 31/12/10. No acumulable a altres ofertes.

PRIMERA CONSULTA
MÈDICA GRATUÏTA
902 12 33 66

Unitat de medicina estètica • Unitat de cirurgia estètica • Unitat d'obesitat

902 12 33 66
www.clinicalondres.es

Continua disminuint el nombre de persones ocupades a Catalunya

La reforma del mercat laboral no millorarà l'ocupació ni reduirà l'atur.

La reforma del mercat de treball presentada pel Govern central no complirà amb el seu suposat objectiu de millorar l'ocupació i reduir l'atur, ja que les mesures que inclou faran augmentar la precarietat laboral dels treballadors i no crearà ocupació, sinó que facilita, encara més, l'acomiadament. És per això que, des de CCOO de Catalunya, hem rebutjat des del primer moment una reforma laboral que dóna expectatives als empresaris que opten per la precarietat laboral i pels baixos costos per competir i que no dóna suport a aquells que aposten per la innovació i la qualificació professional.

I és que la situació del nostre mercat de treball segueix sota mínims. Segons les dades de l'EPA corresponents al segon trimestre de l'any, disminueix el nombre de persones ocupades respecte a l'any passat, i els contractes que es fan són, majoritàriament, temporals.

A Catalunya, l'EPA indica que el nombre d'aturats i aturades s'ha reduït en un escàs 0,01% respecte al trimestre anterior (100 aturats menys), i ha deixat una taxa d'atur a casa nostra del 17,7% (0,2% menys que el trimestre anterior). La situació del nostre país continua sent força preocupant, ja que seguim amb 74.200 persones aturades més que en el segon trimestre de 2009. Per províncies, la taxa d'atur de Tarragona és la més elevada de Catalunya, amb un 18,3%, seguida de Girona i Barcelona (17,8%). Per la seva banda, Lleida se situa en un 15,5%.

Pel que fa a la població ocupada, les xifres tampoc permeten parlar de canvis positius, tot i que Catalunya va ser la segona comunitat autònoma que més va aug-

mentar el nombre d'ocupats i ocupades (42.700 més que en el trimestre anterior). En aquest cas, el percentatge de creixement de l'ocupació a Catalunya ha estat d'un 1,4%, per un 0,5% d'augment mitjà a Espanya. Així mateix, la taxa d'ocupació ha estat d'un 51,7% a Catalunya (+0,6% respecte al primer trimestre de l'any).

Destrucció de llocs de treball

Malgrat la destrucció de llocs de treball, sobretot temporals, que està comportant la crisi econòmica, també se'n creen de nous. En aquest període, la contractació indefinida de persones assalariades va augmentar en 8.600, mentre que la temporal ho va fer en 101.600 persones més que el trimestre anterior. Amb aquestes dades, la taxa de temporalitat a l'Estat (l'EPA no recull la temporalitat a Catalunya) se situa en el 24,9%. Aquest augment de la contractació temporal respecte a la indefinida és un altre dels elements que mostren la precarietat establerta en els mercats laborals espanyol i català.

Seguretat Social

D'altra banda, les dades publicades pel Ministeri de Treball sobre afiliats a la Segu-

retat Social corresponents al mes de juliol de 2010 tampoc són gaire esperançadores. Aquestes dades indiquen que hi ha un total de 17.848.323 persones afiliades a Espanya, 295.231 menys que el mateix mes del 2009. De tota manera, respecte al mes anterior, 62.541 persones més es van incorporar com a afiliades a la Seguretat Social (+0,35%). Pel que fa a Catalunya,

L'augment de la contractació temporal respecte a la indefinida mostra la precarietat establerta en el mercat laboral.

aquest increment mensual ha estat una mica més alt (+0,81%), amb un total de 25.579 afiliats/ades més que el mes de juny, fins arribar als 3.169.200 afiliats a la Seguretat Social. En termes interanuals, la pèrdua d'afiliació a casa nostra respecte al juliol del 2009 ha estat de l'1,51% (-48.459 persones). ■

Malgrat la llei, continuen les dificultats per a les dones que vulguin avortar

El dia 5 de juliol d'enguany va entrar en vigor la Llei orgànica de salut sexual i reproductiva i d'interrupció voluntària de l'embaràs. El camí per arribar a aquest dia ha estat tot un calvari, ja que els sectors ultraconservadors d'aquest país van desplegar una campanya ferotge per impedir que la llei prosperés. Actualment aquesta campanya continua, amb els recursos presentats en contra de la llei davant un Tribunal Constitucional absolutament polititzat i pervertit, i amb les actituds antidemocràtiques d'alguns governs autonòmics que posen tantes dificultats com poden a la seva aplicació.

Un mes abans de l'entrada en vigor, a Catalunya s'aprovaven els decrets 831 i 825, que malauradament restringeixen els drets reconeguts per la llei, sobretot en referència a les dones de 16 a 17 anys, i dificulten el treball del personal sanitari, carregant-hi la decisió final de la menor quan no tingui l'aprovació del pare o la mare.

Actualment, i fins al mes de gener de 2011, les dones que vulguin avortar a Catalunya hauran d'adreçar-se al seu centre de salut reproductiva, des d'on seran derivades a una clínica privada acreditada. Allà rebran i pagaran de la seva butxaca el servei, per després gestionar al centre de salut el reembossament de la quantitat, que rebran al cap d'uns quants mesos. Aquest periple ja es veu que no és la millor manera d'assegurar la confidencialitat del procés, ni tampoc la manera més barata de lliurar el servei, que pot oscil·lar entre 300 i 600 euros, i mou un gran negoci en el sector privat. Segons la consellera, la xarxa pública s'està preparant per poder fer front a tots els serveis a què dona dret la llei, tant en referència a l'avortament com a la resta de drets de salut sexual i reproductiva. ■

S. Espinosa / C. Català

Celebració del número 200 de *Lluita Obrera*

El Museu d'Història de Catalunya va acollir a la seva seu de Barcelona un acte de celebració dels 200 números de la revista de CCOO de Catalunya *Lluita Obrera*, el 2 de juliol.

La vetllada, organitzada a la terrassa del museu, va comptar amb la participació del conseller de Cultura i Mitjans de Comunicació de la Generalitat, Joan Manuel Tresserras. També van intervenir-hi Agustí Alcoberro, director del museu, Dolors Llobet, secretària de Comunicació de CCOO de Catalunya, Emili Rey, director de la revista, i Joan Carles Gallego, secretari general del sindicat.

L'acte va servir per fer un reconeixement a un dels actius del sindicat, la revista *Lluita Obrera*, que recull pensaments i notícies d'actualitat sindical. Cal dir que aquesta publicació va sortir a la llum, en la seva segona època, el 15 de gener de 1978, i que a partir del número 200 ha adquirit una nova i moderna maquetació. Els assistents, que van poder gaudir d'una sessió de música jazz, van rebre un exemplar d'una edició especial de *Lluita Obrera* amb les millors portades de la seva història. ■

Mor "Tito" Márquez, històric sindicalista de CCOO de Catalunya

El passat mes de juliol va morir a Barcelona Gabriel Márquez Tena, "Tito" Márquez, històric sindicalista de CCOO de Catalunya.

Nascut a Bélmez (Córdoba) el 1931, havia estat treballador del camp, treballador del vidre i sindicalista. Va arribar a Terrassa l'any 1964 i d'aquí es va traslladar a l'Hospitalet, on va contactar amb grups d'expresos emigrats per organitzar-los en el PSUC. El 1966 va organitzar amb

altres companys les CCOO a Badalona. L'any 1969 va ser detingut a la presó Model de Barcelona. Posteriorment es va vincular amb la Coordinadora de la CONC, i va passar a l'aparell de propaganda. Des del 1978 fins al 1996 va treballar a la Secretaria d'Organització. L'any 2005 va rebre la Medalla President Macià de la Generalitat de Catalunya. Gran coneixedor de CCOO, amb "Tito" perdem una persona que ha ajudat a construir un sindicat més gran, fort i útil.

Durant l'estiu hem perdut també altres companys del sindicat, i des d'aquí volem expressar el nostre record i homenatge per a Àngel Fernández, de Sanitat, Rafa Milla, del Barcelonès, i Quico Daban, de Construcció. ■

LA FRASE **Ángel Rozas (1927-2010). Pare fundador de CCOO de Catalunya:**

“Jo, com altres, estem fets també d’una memòria de derrota i de diàspora, a la qual no vull renunciar.”

DEBAT

Es reprenen els “Dilluns del Cipri”

Aquesta tardor reiniciem les sessions dels “Dilluns del Cipri”, com sempre a les 6 de la tarda, però aquesta vegada començarem en dijous. Serà el 28 d’octubre, amb “Converses sobre la Xina”, amb dos experts, Alfredo Pastor, professor d’IESE i catedràtic de Teoria Econòmica, i Isidor Boix, secretari d’Acció Sindical Internacional i Responsabilitat Social Empresarial de la Federación Estatal de Industrias Textil-Piel, Químicas y Afines de CCOO.

En la darrera sessió d’aquest any dels “Dilluns del Cipri” recuperem el nostre dia habitual, el dilluns. Serà el 22 de novembre, a les 6 de la tarda, i anirà a càrrec de Manuel Campo Vidal, doctor en Sociologia i periodista, que ens farà una reflexió sobre la transformació dels mitjans de comunicació i la seva relació amb el poder. En el marc d’aquesta sessió presentarem la revista digital de la Fundació Cipriano García.

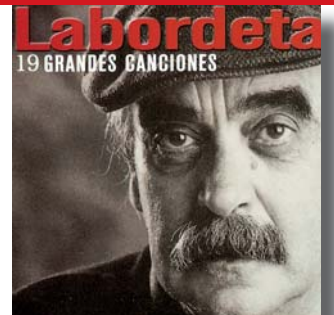
Les sessions es retransmeten en directe per Internet al web www.fcipriano-garcia.ccoo.cat, i podeu fer les vostres preguntes o situar les vostres opinions a través del correu electrònic fcg@ccoocat.cat. ■ Rosa Sans.

COMUNICACIÓ

Perilla el model neutral i democràtic d’Internet

CCOO de Catalunya va impulsar aquest estiu una campanya a Facebook per defensar la neutralitat de les xarxes de comunicació d’Internet, després dels recents acords entre Google i Verizon i del posicionament d’empreses de telecomunicacions com Telefónica. Tant a Europa com als Estats Units comencen a aparèixer veus poderoses i interessades que qüestionen el model d’Internet tal com el coneixem fins avui, i ha arribat el moment de defensar la continuïtat d’un model neutral i democràtic a la xarxa. El concepte de neutralitat a la xarxa fa referència a la necessitat que Internet operi amb tres principis: la no discriminació: tot el tràfic ha de ser tractat de la mateixa manera al llarg de tota la xarxa; la interconnexió: l’operador de cada xarxa té el dret i el deure de connectar-se a qualsevol altra xarxa d’Internet; i l’accés: els usuaris tenen el dret a establir comunicacions amb d’altres usuaris en igualtat de condicions. Cal difondre els perills que ens amenacen i debatre sobre com ha de ser l’Internet del futur. ■

HOMENATGE

Labordeta

Sempre es diu que ningú és imprescindible, però hi ha persones que deixen un buit impossible d’omplir. És el cas de José Antonio Labordeta, cantautor, escriptor i polític aragonès que ens va deixar un dia del mes de setembre. Labordeta va representar tots aquells valors que fan que un ésser humà es converteixi en la referència de tot un poble. La seva honestat, intel·ligència, senzillesa i sensibilitat, el seu compromís ferm amb els drets humans i els valors democràtics, van fer de Labordeta un home estimat, admirat i inoblidable. La seva intervenció al Congrés dels Diputats engegant a la merda als impresentables que es burlaven d’ell des dels escons de la dreta, i reclamant el seu dret a la llibertat d’expressió, va ser una reacció humana en la qual molts ens vam sentir identificats; és allò que ens agradaria fer més d’una vegada. Labordeta va cantar quan es va acomiadar com a diputat “aquí se quedan los guapos y nos marchamos los buenos”. Massa bons estan marxant. ■

SEGIS

Alfons López & Pepe Gálvez

MARISCAL a la PEDRERA

29 setembre 2010
30 gener 2011

Exposició gratuïta